

ИЗТОКЪ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ нивотъ.

Редактира комитетъ

НЬОЙИ

На 27 ноемврий, преди шестнадесет години, въ Ньойи, неизвестно парижко предградие — станало известно отъ тоя день съ своята жестокостъ и безчовъчие, — заседаваше единъ международенъ конвентъ, който въ лицето на Клемансо имаше своя Робеспьеръ. Решенията му бѣха суверенни и безапелационни, жестоки и несправедливи. Жертва на тоя аеропагъ въ тоя день бѣ малка България, — държавата родена като плодъ на най-благородното революционно въодушевение, която трѣбваше за лишенъ пжтъ да се убеди въ алчността и експлоататорската страсть на „цивилизована“ Европа, да се убие у нея сетнята вѣра въ сществуването на нѣкаква международна нравственостъ.

И България бѣ изнудена да подпише, безъ право на протестъ дори, „мирния“ договоръ, съ който надъ 2 мил. нейни граждани се хвърляха въ робство, се откъсваше Егея, се налагаха неизплащамии репарации, се замѣняваше наборната армия съ скъпо пла-

тена доброволческа, се обезоружаваше.

Шестнадесет години отъ тогава! Години на огорчение и покруса, на възмущение и проклятие. — Съ какво заслужи България тая черна участъ — незнаемъ! Знаемъ, обаче, че достойнството на една нация не е въ нейното тжлодушно доволство, а въ „издържливостта, съ която тя понася нещастieto и въ героизма, съ който тя се бори за своето човѣшко сществуване“. Знаемъ, сжщо така, че историята непознава дълготрайни насилнически договори. Следъ Виена 1815 г. и Одринъ 1829 г.

— Русия — дочака Парижъ 1856 год. Следъ Фракфуртъ 1871 г. за Франция — дойде Парижъ 1919 г. — Ето защо, следъ Букурещъ 1913 г. и Ньойи 1919 г. — ние чакаме да изгрѣе свѣтлата звезда на България. Нека, въ това очакване, тоя непоколебимъ въ волята си за сществуване народъ, покаже оная твърдостъ, оная духъ, които показа по браннитъ полета на Тракия, Добруджа и Македония!

Д. П.

СЛЕДЪ ТЪРЖЕСТВАТА

Величието на всѣки подвигъ е достатъчно силно, за да покори сърдцата ни; но когато подвигътъ бжде и художествено превъплотенъ отъ гениаленъ поетъ, той вече добива изключително обаяние. Такъвъ е случая съ Хаджи Димитра. Нашата близка история ни сочи редица необикновени герои, загинали мъченически и свеотдайно за свободата на отечеството, но Хаджи Димитъръ и Хр. Ботевъ сж завладѣли най-много сърдцата и въображенията ни: подвигътъ на първия се превърна чрезъ поезията на митъ, а вториятъ слѣ подвига и поезията въ едно.

Всѣко сществуване на националенъ герой добива истинското си значение, когато ние не се ограничимъ само да отдадемъ почитъ къмъ паметъта му, но се въдохновимъ отъ дѣлото му, да закалимъ волята си за борба и да окрилимъ въ рата си въ бждещето. Каква стихия тласкаше къмъ дейность и подвигъ Хаджи Димитра и редицата други борци на сабата и на перото? Отъ где черпѣха нравствени сили, за да преодоляятъ сам оу вѣрено и дрѣзко всички прѣчки, за да жертвуватъ спокойствието и живота си? Изворътъ на тия сили бѣ една: любовъ къмъ брати — робъ и племененъ стремежъ къмъ свободата на Родината. Освобождението на България — тоя бѣше идеалътъ на времето имъ, и тѣ жертвуваха всичко, за да го осъществятъ. Искрено въодушевени отъ тоя голѣлъ идеалъ, тѣ не можеха да не бждатъ голѣми и въ най-малкитъ си дѣла.

Всички борци отъ онова време, въпрѣки идейнитъ и съ-

ловнитъ си различия, проявиха рѣдкъ духъ на взаимна търпимостъ и разбирателство. Въ името на общото дѣло — освобождението на България — всички лични неудобства и недоразумения, биваха леко преодолявани и забравяни.

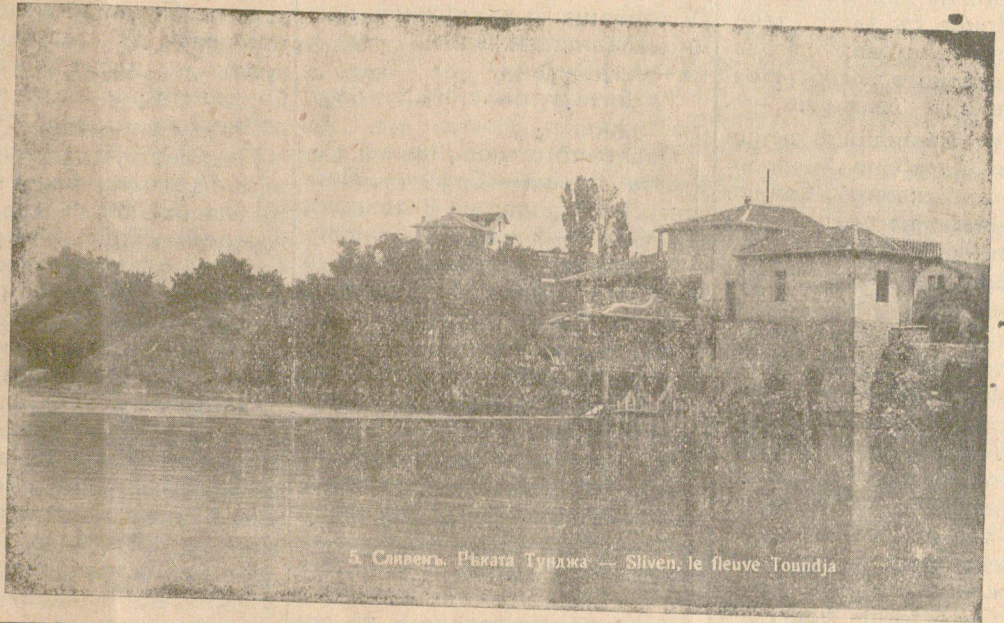
Наредъ съ пламенния възторгъ и смѣлостъ, борцитъ отъ онова време проявиха най-ценното за всѣко обществено дѣло — характера. Хаджи Димитъръ, Стефанъ Караджата, Василъ Левски, Раковски и тѣхнитъ събрата изпъкватъ като голѣми характери. Тѣхнитъ характеръ внесоха въ голѣмото имъ дѣло она нравственъ патосъ, който и днесъ буди въ душитъ ни удивление и възторгъ.

По едно щастливо съвпадение, сливенското гържество, на което ние ще си спомнимъ не само за Хаджи Димитра, но за всички останали борци като него, става въ време, когато нашата общественостъ се сили да завие по нови пѣтица. Подвигътъ на всички дейци на сабата и перото отъ Възраждането ни е предупреждение и — въ сжщото време — повеление къмъ ония, които сж призовани да редятъ сждбенитъ ни народани.

Днесъ намъ предстои да се справяме съ мжнотии и задачи, които сж съвсемъ различни отъ тия, съ които трѣбваше да се справятъ Хаджи Димитъръ и неговитъ събрата. Естествено, че и нашитъ срѣдства ще бждатъ други, но духътъ си остава единъ: *безкористно и всеотдайно служене на общото благо.*

Смисълътъ на тържествата въ Сливенъ е въ приобщаването ни къмъ тоя духъ.

Петъръ Драгоевъ.

С Сливенъ. Рѣката Тунджа — Sliven, le fleuve Toundja

ОЩЕ ЗА ГЕРОЯ

Надъ половинъ вѣкъ изтече отъ героическата смъртъ на тия, които преминаха Дунава и дойдоха въ робската земя съ вѣрата, че въ две недѣли време ще дигнатъ народа на оржжие. И дойдоха тѣ не за лаври и почести, не за богатство и власть, а за да умратъ на земята си. „Ние си достигнахме целта, защото измираме, а вие още не сте, защото сте живи“ — думи, които говорятъ прекрасно за великата себжертва мъченицитъ.

Нека да припомнимъ и знаменателнитъ думи на Л. Меркантини, който писа за хайдушката чета на Хаджи Димитра и Ст. Караджата:

„Намъ казаха, че тѣ сж разбойници, излѣзли отъ своитъ вертепи, но тѣ нищо не заеха, нито даже парче хлѣбъ, и ние чухме отъ тѣхъ саме едно: „Дошли сме да измрѣмъ за земята си!“

Шепа юнаци, бездомни скитници и бедняци, хвърлили се на отчаяна борба съ вѣковна и могъща империя, за да дигнатъ народа на възстание за освобождението! Колко сж величавитъ епхи въ историята на революциитъ, подобни на тѣхната?

И има ли думи, съ които да

се изрази, и мѣрка, за да се оцени тая велика саможертва и безпримѣрна смѣлостъ?

Тоя величавъ подвигъ на хайдутитъ вдѣхнови Ботйова за великата поема Хаджи Димитъръ — рѣдкъ бисеръ въ нашата и свѣтовната поезии, сжщо и за пламенната му статия „Петрушанъ“, която свършва съ огненитъ думи:

„И ето, и до днесъ кръвта на тия мъченици не е още засъхнала по бащинитъ ни полета. Сѣнкитъ имъ бродятъ денемъ и ношемъ и чакатъ онѣзи, които отъ Петрушанъ имъ пожелаха добъръ часъ и добра стига! чакатъ нази, брата емигранти, да откопаемъ коститъ имъ и избършемъ сълзитъ на тѣхнитъ клети майки, които сж вече майки и намъ.“

И наистина Христо Ботевъ не чака дълго време. Самъ той поведе чета и загина на Балкана, за да слѣе жизнения си подвигъ съ тоя на Хаджи Димитра и Караджата и да обезсмърти съ пророческитъ си думи и своя личенъ подвигъ и тая на мъченицитъ отъ Петрушанъ и великото дѣло на свободата:

„Тозъ, който падне въ бой за свобода, той не умира!“

Д. Василевъ.

Пловдивското пѣвческо дружество благодари

Уважаеми г-нъ кмете,

Дружеството ни се счита задължено да изкаже благодарности на Васъ и въ Вашето лице, на цѣлото сливенско гражданство за радушния приемъ, който устройхте на хороветъ ни на 23 того.

Паметни ще останатъ за всички хористи изживѣнитъ моменти отъ това имъ гостуване въ Българския Еросалимъ — за нашата свобода. Нека това първо наше посещение, следъ освещаването на паметника на великия революционеръ х Димитъръ да бжде и начало на поклонение за цѣлия български народъ.

„Родна пѣсенъ насъ и на вѣкъ ни свързва“

До Председателя на Слив нар. хоръ „Д. П. Чинтуловъ“

Трѣбваше да предприемемъ нашето концертно турне до Вашия красивъ градъ — за да почувстваме голѣмата Ви сърдечность и гостоприемность, съ които ни обсипахте като братя пѣвци.

Незаличими спомени отнесохме отъ Васъ и Вашитъ съграждани. За всичко това ние сечувствуваме особено признателни.

Задължени сме да предадемъ на Васъ и чрезъ Васъ на всичкитъ Ви съграждани и Ваши хористки и хористи, нашитъ благодарности за милия приемъ и поздравитъ на нашитъ пѣвци.

„Родна пѣсенъ насъ на вѣкъ ни свързва“

Проучванията на подпочвнитъ води за оросяване на Краставо поле започватъ

Вчера е пристигналъ техника на сондата. Последната е изпратена и се очаква всѣки моментъ да пристигне.

Общината е отправила телеграма до бригадни инженеръ по водитъ г. Сапуновъ, да трѣгне веднага. Сжщевременно е поканенъ и известния на сливенското гражданство почвоведъ г-нъ Пушкировъ, който ще съдейства на проучванията.

Н. П. линия София-Сливенъ-Варна

Изъ едно изложение на Варненския общограждански комитетъ.

Това неизгодно бждаще положение за Варна би могло отчасти да смекчи, ако би се построила линията Варна по долината на Луда Камчия за Сливенъ, която ще съкрати пѣтя Варна — София съ около 90 клм. като създаде удобни съобщения и за редица селища, стоящи сега далечъ отъ желѣзнитъ пѣтища. Желателно е, държавата да погледне съ всичката нужна сериозность на тоя планъ, който горѣщо се застъпва и Сливенското гражданство*). Трѣбва да се почне по бързо проучване трасето на тая линия, за да бжде включена и тая въ строителния планъ на Б. Д. Ж. между линиитъ, които чакатъ за близко осъществяване.

Подробно на въпросътъ за ж. п. линия Варна — Сливенъ — София — ще спремъ въ единъ отъ иднитъ броеве съ специална статия.

*) Б. Р. Сливенското Иконом. д-во е правило нѣколко изложения вече въ това направление предъ съответнитъ мѣста и лица.

Належаща нужда

Преди освобождението под балканските селища от Тунджанска и Стремска долини се радваха на завидно благосъстояние. Копривщенски и Панагюрски беглички и осурджий ханѣха Цариград и турския народ, а Сливенци, Котленци и Карловци обличаха турската войска, чиновничеството и на род сь сукно, аби и шаеци. Обширният стопански пазар на Турската империя от Босна до Триполи бѣ открит за стопанствата на тия балкански селища. Крини сь злато течаха къмъ тѣхъ. Затова, благодарение създаденото благосъстояние тия селища излжиха изъ срѣдата си най-виднитѣ дейци на нашето черковно и политическо освобождение. Свидни и ненадминати по таланти и народополезна дейность синове на племето ни, като Софроний, Раковски, х. Димитъръ, Селимински, Ботевъ, Левски, Иванъ Вазовъ и др. сж гордостята на тия селища и народа ни.

Съ освобождението границитѣ на държавата ни се стѣсниха, турскитѣ пазари се затвориха за народа ни и населението на тия нѣкога цвѣтущи селища се лиши отъ препитание. Държавата ни отъ недоглеждане, вмѣсто да подкрепи тия ветерани—главни виновници на народното ни пробуждане и освобождение, забрави ги, като селищата имъ лиши даже отъ желѣзници и шосета.

Вмѣсто да съедини столицата ни по най-късия пѣть сь морето, както правятъ культурнитѣ народи—френци, нѣмци, англичани, руси, и др. Ж. П. линии Парижъ—Хавъръ, Берлинъ—Хамбургъ, Москва—Петербургъ и пр. и прокара централната и най-къса до морето подбалканска линия, поради заинтересованность и до днесъ стои въ проектъ. Ако Ж. П. Линия София—Казанлъкъ—Сливенъ—Бургазъ следъ 50 години поради мъченъ теренъ стои непревършена, разбираме, необяснимо е обаче, защо апандеситнитѣ клонове, тежки за експлоатацията—Пловдивъ—Карлово и Тулово—Казанлъкъ, стоятъ още недовършени? Последнитѣ свързани презъ Калоферъ—трасе около 50 км. наполовинъ наслано, освенъ че ще дадатъ редовно Ж. П. съобщение на $\frac{1}{3}$ отъ населението на южна България, но влаковетѣ Пловдивъ—Карлово—Казанлъкъ—Сливенъ—Бургазъ и обратно ще се движатъ редовно

и увеличаватъ приходитѣ на Б. Д. Желѣзници. Знае се, че държавата ни има нужда отъ закържлени желѣзници. Доста се е чакало. Стопанството на горнитѣ селища, поради минали заслуги, вмѣсто подкрепа, се съсипа, а населението имъ—опрося. Какво ли би се случило, ако Ботевъ възкрѣснѣше отъ Вола. Хаджията отъ Буздлуджа, Левски отъ Софийската бесилка, а Раковски отъ гроба си и видѣха, какъ благодарното българско потомство се отплаща къмъ тѣхнитѣ родни пепелища и блиски роднини—съграждани?

Тѣ биха умрѣли втори пѣть отъ мъжа.

Павираното шосе презъ Розовата долина—София—Пирдопъ—Карлово—Казанлъкъ—Сливенъ—Бургазъ и Сливенъ—Камчията—Варна, отдавна чака почване и привършване, а Ж. П. Линия Карлово—Калоферъ—Казанлъкъ—скопчане. Нима, като се намѣриха срѣдства за съкращение презъ гара Михайлово—Раковски ни кому ненужната за сега Ж. П. Линия Ст. Загора—Мъстанлъж, не може съ трудова повинность и нѣколко десетки милиона да се свърже Карлово сь Казанлъкъ и даде истински стопански животъ на населението по долините на Тунджа и Стрема?

Населението отъ Розовата добре преценява сегашнитѣ финансови възможности на държавата ни, но се надява, че ще се поправи сторената нѣкога грѣшка, като бързо се почне и привърши павираното шосе София—Карлово—Казанлъкъ—Сливенъ—Бургазъ и Сливенъ—Камчията—Варна и скопчи Ж. П. клонове Пловдивъ—Карлово и Тулово—Казанлъкъ, та да се даде възможность на втората българска столица и Черно-морскитѣ ни пристанца Бургазъ и Варна да се приобцатъ къмъ стопанскитѣ възможности на нашия подбалкански край—тѣй богатъ и славенъ въ миналото, а днесъ—забравенъ и материално крайно западналъ.

Арх. Г. Козаровъ

Въ следния брой на „Изтокъ“ ще дадемъ мѣсто на статията „Електроснабдяването на града ни“ отъ електро-инженера Г-нъ Тодоръ Ив. Цоневъ.

Горски кооп. и водни синдикати

И единитѣ и другитѣ се въведоха съ закони у насъ, за да се подпомогне на трудолюбивото и напредничаво по духъ планинско население. Експлоатацията на горитѣ и водитѣ сж нуждае отъ рационализация, отъ каквато изобщо се нуждае и земледѣлското стопанство въ полето и долината. Кооперативнитѣ производствени стопански предприятия въ горската област, обаче, не можаха да се възмогнатъ на оная висота, на каквато искаше да ги постави съответния законъ. По вината на много причини, тѣхната дейность е днесъ е твърде ограничена. Сжщата може да се каже и за дейността на вод. синдикати.

Планинскитѣ мѣстности съставятъ $\frac{4}{5}$ отъ повърхността изобщо на нашата страна. Горитѣ, горскитѣ и планински пасища, кариеритѣ за градежни камъни и чакълъ, минитѣ на разни минерални богатства, находящи се въ нашитѣ балкани, не могатъ да се използватъ безъ механическа сила, а като най-подходна и най-евтина такава за тия мѣста е водната сила—блѣтитѣ каменни вжглища. Регулиране на рѣкитѣ и потоцитѣ, изградане на язове и водоеми на появане на плодороднитѣ низини, електрификацията и засрояването на фабрики и ратилници, обработващи сурови продукти—ето главнитѣ цели и задачи на нашитѣ водни синдикати, които сж вече направили доста нѣщо въ тая насока но на които полето за работа е още много, много широко. Разбира се, че за подобни обществени предприятия особено когато се замисляшъ въ по голѣмъ мащабъ, трѣбватъ и много срѣдства. Но тѣхната инсталация въ скоро време ще бжде изплатена, понеже облагитѣ на населението, което очаква подобрене на поминѣка си отъ предприятията, ще се повдигнатъ и увеличатъ до голѣма степен.

Кооперативната мрежа въ планинскитѣ области у насъ е още твърде рѣдка, та трѣбва да се работи много, по енергично и по-системно, за да се очакватъ и добри успѣхи. Ржководнитѣ обществени мѣста днесъ трѣбва да подпомогнатъ планинското кооперативно дѣло и да го напѣтятъ въ права посока, за да може то да изиграе своята ползотворна народностопанска роля. Недостатѣцитѣ и недѣжитѣ на тия кооперации да се премахнатъ.

Д. Данаиловъ

ТЕЛЕГРАМА!

Море отъ
ГАЛОШИ, ШУШОНИ,
БОТУШКИ и ПОЛУБОТУШКИ

(Европейски и Български)

Най-нови модели.
ПРЪСНА СТОКА

при П. КАМБУРОВЪ, тел. № 51.

2—5

За знание на клиентитѣ си известяваме, че за сезона магазинъ

„НЕДЕВЪ & САРЖИВАНОВЪ“

има хубави модни платове за МЪЖНИКИ и ДАМСКИ КОСТЮМИ Най-доброкачественни ТРОЙКИ: ЧЕРНИ, СИНИ, КАФЯВИ, РИБЕНА КОСТЪ и др. Сжщо и хубави ОДЕАЛА, КИЛИМИ и ШАЛОВЕ. ЦЕНИ НАМАЛЕНИ.

Въ конухарския магазинъ на
СТОЯНЪ ДЕМИРЕВЪ

по случай зимния сезонъ пристигнаха голѣмъ изборъ отъ модни и финни кони за гарниране на дамски МАНТА Мѣстни и Европейски лисици.

Извършваъ се поправки на всѣкакъв видъ конени палта

ПРИ НАМАЛЕНИ ЦЕНИ.

УРОЦИ ПО МАТЕМАТИКА

при Иванка Георгиева

учителка III прогимназия,
ул. „Скопие“ No 2.

1-2

КАТАЛОГА НА ЧИТАЛИЩЕТО

Дѣлятъ ни вече седмици отъ грандиознитѣ тържества, въ които родния ни градъ разкри чрезъ бронзовитѣ фигури на своитѣ велики синове неопенитѣ си заслуги въ величавата епопея за нашето национално освобождение. Това бѣха дни на прослава за града ни, дни за гордость на поколенията. Но значението на тѣзи празненства далече не се състоеше само въ прославяне героичното минало на нашия градъ, въ изтъкване на неговитѣ заслуги за извоюването на свободата, на която днесъ се радваме, защото, колкото и славно да е това минало, колкото и неопенити да сж жертвитѣ, които той е поднесълъ предъ олтаря на свободата, все пакъ това минало си остава само минало, ако то не живѣе въ настоящето и ако чрезъ настоящето не се свързва сь бждащото. Бронзовитѣ фигури щѣха да останатъ бездушни, тѣ биха се превърнали въ чисти естетични обекти,

ако мощния духъ на х. Димитра, пламенното слово на Чинтулова, удивителната любознателность на Д-ръ Селимински, чиличената воля на Хитова, учеността на Мирковича и пр. не бѣха изразени чрезъ духовния и културенъ обликъ на града ни. Ние трѣбваше да покажемъ на всички дошли на поклонение, че сме достойно пнтомство на великитѣ синове на нашия градъ отъ миналото, че тоя градъ, който въ миналото е игралъ такава видна роль, и който сь своята материална култура и духовна мощъ е извикалъ възхищение въ душата на пжтешественицитѣ—чужденци, и днесъ, въ днитѣ на миренъ трудъ и възходъ, е пакъ въ редицата на първитѣ, както е билъ и въ миналото. И това бѣше не само нашъ дългъ предъ свѣтлата память на тѣзи, които чрезъ себежертвата обезсмъртиха името си и украсиха града ни сь цвѣтата на вѣчната слава, но и нашъ дългъ спрямо добре разбрани-

тѣ интереси на града ни.

Както трѣбваше и да се очаква—читалището—вѣрно на традициитѣ отъ миналото, изигра твърде голѣма роль за тържественото отпразднуване на тѣзи памятни дни. Кокетната сграда и нейнитѣ богатства бѣха сь право обектъ на вниманието на хиледното множество. Положенитѣ грижи за уредбата на изложбата отъ книги сь различенъ характеръ бѣха стократно възнаградени сь отличнитѣ впечатления, които гоститѣ отнесоха сь себе си за виденото въ този храмъ на човѣшкия духъ. Действително, малко сж читалищата у насъ, които да разполагатъ сь такава книжно богатство, както нашето читалище. И именно заради доброто име на този институтъ, сь който града ни може сь право да се гордѣе, искаме да обърна вниманието на читалищната управа въ ржху нѣкои грѣшки въ каталога, които ще трѣбва, часъ по-скоро, да престанатъ да ни излагатъ и обвиняватъ, най-малко, въ незаинтересованность.

Зная, напълно невъзможно е, щото единъ човѣкъ да бжде ориентиранъ въ подробности, даже върху книгитѣ отъ своята специалность, а камоли да бжде сведущъ въ всичкитѣ сфери на човѣшкото знание и изкуство, но все пакъ не би трѣбвало „Многоженството“, „Какъ да любимъ“, „Биологичната трагедия на жената“, „Врвоветъ на годеницата“, хумористичнитѣ разкази на Джеромъ и пр. да се причисляватъ къмъ философията. Предположихъ, че въ другитѣ отдели нѣма да бжде така, но очакванията ми не се потвърдиха, щомъ като „Перу преди 1400 години“, „Не убивай“, „Христово пжтешествие“ сж прибавени къмъ въпроса—отношението между душата и тѣлото, а „Великата илюзия“ и „Размишления къмъ самия мене“ (сигурно заглавията сж подмамили) къмъ психологията. Сжщото е и сь догматическото Богословие—„Исусъ за деца“ и „Исусъ“ отъ Бартошъ. Помислихъ си—книжитѣ отъ посоченитѣ отдели не трететиратъ проблемитѣ, които вълнуватъ

нашето време, тѣхъ, може би, никой да не чете и грѣшкитѣ, наследени отъ миналото, никой не е забелязалъ, но сигурно въ „Социологията“ е друго. Но четете: „Духовния животъ на жената“, „Кой подава жалби“, „Мжченици на науката“, „Химичната война“, „Детето и бждащото“ и пр.

Ясно е—каталога избобилствува сь грѣшки. За доброто име на читалището и за интереситѣ на самитѣ читатели—тѣ трѣбва да се изправятъ въ най-скоро време. За това нито сж нуждни срѣдства, нито пжкъ се изисква много време. Колкото се отнася до намиране подобни вещи лица, то, слава Богу, Сливенъ ги има достатъчно. Вѣрвамъ, учителитѣ отъ гимназиитѣ, най-компетентнитѣ въ това отношение, все ще жертвуватъ 2-3 часа отъ времето си, за да изпълнятъ своя дългъ, както сливенци. Сигуренъ съмъ, че тѣ нѣма да откажатъ своитѣ услуги, стига само да бждатъ поканени и стига само да бждемъ чути.

Н. Бербаатовъ

КУЛТУРЕНЪ ЖИВОТЪ

КУЛТУРЕНЪ ЖИВОТЪ

Културният живот на Сливен е тъй интензивен, че о дължителни колони, открити в нашия вестник, се указаха твърде малки за отбелязване на най-важните му прояви, през седмицата. Редакцията се вижда принудена да отдели цяла страница, увътрена, че културният прояви на Сливен не сж случайно явление.

От друга страна — една обективна, компетентна критика винаги е желана, не само за участниците в културните тържества, като изпълнители, но и за широката публика, която затвърдява постепенно вкуса към хубавото, към художественото творчество, при един сравнително строг масшаб.

Върни на нашия девиз — да служим на родния град и българската култура — ние ще продължаваме да изпълняваме дългът си, до колкото скромните ни сили позволяват, имайки винаги за ръководно начало почитността.

„ИЗТОКЪ“.

МУЗИКАЛЕНЪ ПРЕГЛЕДЪ

МОРФОВА И ПРОКОПОВА

на нашата сцена

Слушали сме ги в нашия град още в началото на кариерата им, пак тъй — двете заедно, — преди двадесет години! Четвъртък във културни подвизи, в едно духовно направление предъ любозителните очи на възхитен от артистичната им интерпретация свѣтъ; четвъртък във непрестанен високо-художествен творчески репродукционен и оригинален труд под масовия контрол на капризна и най-разнородна в вкусовете си публика — ей Богу, това е не само епоха, но и рѣдък културен героизъм. Такова взаимно допълнение, такова трогателно единодушие по една толкова опасна субективна материя като музикалната, въ която емоцията доминира надъ всички други съображения и отношения, историята на изкуството не е отбелязвала въ такъв дълъг период. Това е знаменателно за проявител на едно съсловие, на един род, че и на една раса. Нашите великолепни артисти ни завещават сж това едно практически жизнено начало, чрез което съдбата може да ни излива отъ роговете на щастието си такава благодат и незная на радост, сж каквито техни взаимни концерти къпят душите ни. Точно за сегашният случай може да се каже, че изкуството, т. е. красотата е вѣчно млада, защото, който следъ толкова дълги и съдбоносни години може да поддържа тъй свежестта на гласа и прѣститъ си, както и пулса на сърцето и възторга на душата си въ сжщия младенчески вид, той е истинския белязанъ, званъ и призванъ потомък на вѣчно свежата и млада красота. Да говоримъ за пѣнието на Хр. Морфова и за клавиричната игра на Л. Прокопова тукъ въ тия страни, това значи: да хвърляме цвѣта отъ удивление, радост и възхищение предъ тяхната виртуозност. Споръ по последната не може да има. Двете артистки иматъ друго преимущество, че тѣ могатъ да третиратъ сж такава затрогваща прелест и най-обикновенната наша народна пѣсенъ. Въ нея г-жа Морфова се чувствава и лансира не само като българка, но и като великолепна артистична натура, която превъзпотява въ виша красота и най-обикновенния знакъ на нашия примитивъ. Такова блѣсково свързване на тонъ сж дикция, на динамика сж чувство, на вътрешна интимност сж изрази — надали скоро години ще е въ състояние другъ да ни

даде. Съ съпроводътъ на пиано г-жа Проконова импулсираше и имитираше по оригиналенъ начинъ мелодиитъ на Морфова, а сж участието си въ дуета пакъ на наша народна пѣсенъ, тя подчерта всестранните свои артистични възможности. Концертната вечер на 27 т. м. въ „Зора“ на двете любими артистки ще остане за посетител. Никога театър не е гърмялъ отъ толкова възторжени ржкоплѣскания и бисове на толкова малко посетители. Последното обстоятелство бѣше твърде неловко не само за пѣвците, но и за насъ. Да го тълкуваме се отказваме. Констатацията, че нашитѣ имотни словеса липсваха и този път, е абсолютна вѣрна. Традицията около заговѣлки ги е спрѣла. Ами други пъты? Липсваше и вниманието на читалищното настоятелство. Поне настоятелитъ въ такива случаи нека бдятъ за престижа на голѣмитѣ артисти. Изглежда, че трѣбва да потърсимъ една малка смѣтка и на женското д-ство, което устроива концерта. Дано е нша грѣшка, че не сме забелязали заинтересоваността на неговитѣ членове. Набиватъ се въ очи лошиятъ и изтърканъ видъ на декоритѣ. А стола на пианистката?! Бива ли предъ едно тъй елегантно и сжко пиано единъ толкова орфанъ и ефтинъ остатъкъ — столъ!

Концертътъ на пловдивчани

Въ недѣля на 24 того, въ салона „Зора“, Пловдивското пѣвческо дружество, водено отъ основателя си — стариятъ нашъ музикаленъ деятель и композиторъ — г. А. Букурешлиевъ, даде голѣми хорови концерти. Участвуваха двата му хорове: дамски и мъжки.

Достойнствата на единъ музикаленъ апаратъ, като хорътъ въ голѣма степенъ зависятъ и се ценятъ преди всичко отъ програмитѣ му. Тѣ сж обективното свидетелство, което ни навежда на възможноститѣ и етапитъ до които се е стигнало; въ тѣхъ е кондензирано: и техника, и тълкувания, че най-после и естетическата философия, или наивитетъ на ржководството; чрезъ тѣхъ ние можемъ да гадаемъ за качественото състояние на личниятъ съставъ отъ пѣвци и диригентъ. Въ програмитѣ и на двата хора е подчертана една безспорна естетика и една ловка техника, които не сж отъ най-

обионово естество — особено въ мъжкия хоръ.

Изпълнението на дамския хоръ мина подъ знака на художествеността сж едва забележими малки особености, които сж сигурно резултатна младостта на хора. Казватъ, че той е формиранъ отъ две три години. Първата пѣсенъ още — Националниятъ химнъ — ни постави въ респектъ. „Ела се вие“... на П. Стояновъ прозвуча сж голѣма задушевност, топлина и интимност. „Нощъ“ на Шуберта бѣше прокарана сж нужната елегантност въ линия и фраза, нюансировка и дикция и допадна еднакво сполучливо на романтичната природа на диригента и свежестта на състава му, особено въ темпото и кантилената.

Въ фортепиеитѣ и sforzандитѣ се чувствуваше голѣма предпазливост, която омало-мощаваше моментитѣ. Тукъ въ весочинитѣ на първи сопранъ е необходима още работа, защото постановката имъ е малко опасна. Втори сопранъ, въ доминиращитѣ си партии при имитационнитѣ пасажии се показа повече неженъ, а на много мѣста липсваше, или попадеше въ камбливъ тонъ. Алтитѣ, особено въ контраалговитѣ моменти, сж сж дълбока и звучна струя. „На суша“ — отъ П. Стефановъ, творба сж оригинална екзотика, не бѣше прокарана сж нужната за случая бързина и бравурност въ II частъ на „Пеперудата“ Една по голѣма температура и усърдие се налага за к. пунктичнитѣ пасажии, които имаха не толкова външна стойност, колкото външни ефекти и картинност. А тѣ могатъ да бждатъ резултатъ на по-голѣмо и заинтересовано участие отъ пѣвческата маса.

Композиционниятъ ритмиченъ и звуковъ жаргонъ на автора, имитиращъ идиличната красота на мистичната игра, бѣше налучканъ отъ диригента. Остана да се поусили за да излъзатъ имитиращитѣ „дай Боже“ повече натуралистични, защото тука красотата е въ екзотиката и въ ипресията. Едно „по естесно“ отношение къмъ тѣхъ ги обезсилва.

Шубертовата серенада, при хубавиятъ акомпаниментъ на пиано отъ г. Букурешлиевъ мина до голѣма степенъ въдъновено. Въ перефразировкитѣ (отгласитѣ) хора при първа частъ се чувстваше малко твърдо. Солистката пѣ нѣжно и сж разбираше.

Изобщо дамския хоръ е въ единъ процесъ на сигуренъ възходъ сж изненадващъ за сжчувстването си резултати. Пѣсенята му е стройна, линията ѝ много нѣжна и гъвкава, фразировката — логична и естетична, тонътъ — звученъ и свежъ, особено въ алтитѣ. Едно малко закриване още и ще го направи по кадифянь. Балansirовката на партиитѣ доста засега. Сж една речъ дамския хоръ пѣ твърде художествено.

Диригента г-нъ Кочевъ има всичкитѣ данни на добъръ хоровъ ржководителъ: артистична фигура, естетиченъ маниеръ, ловкост, усѣтъ и разбираше. Не се съмнявамъ въ възможноститѣ му за една още по-блѣскава кариера. Поздравитѣ ни за скромността и хубавитѣ му усилия. На мъжкия хоръ ще се спремъ въ следния брой.

В. Димитровъ.

Който пѣе зло не мисли.

КНИЖОВЕНЪ ПРЕГЛЕДЪ

ЧЕТИВО ЗА МАЛКИТЪ

Въ културнитѣ страни, за децата отъ 3 до 7 годишна възраст има специални книги, нагодени да подпомагатъ развитието на най-малкитѣ. У насъ грижитѣ за децата отъ тая възраст сж твърде малки. Най-често майкитѣ разправятъ разни измишлѣотина или говорятъ „сериозно“ на децата, самоблацавайки се, че тяхната рожба е по-умна отъ другитѣ. Въ последнитѣ нѣколко години излъзоха две книжки, които сж добро начало за развитието на специалната книжнина, предназначена за деца отъ 3—7 год. Трайко Симеоновъ събра народни рими — римушки въ една книжка, озаглавена „Народни залгалки“ — издание на М-вото на Просвѣтата, а известния писателъ Стилиянъ Чилингировъ написа по народни мотиви и оригинални — рими — римушки, събрани въ книжката „Ела, Сынчо, отъ горица“ — издание на неговия синъ — Добромиръ Чилингировъ.

Тия две книжки: „Народни залгалки“ и „Ела, Сынчо, отъ горица“ сж по скоро книжки за майкитѣ. Последнитѣ ще намѣрятъ богатъ материалъ за развитието на детския говоръ и за създаване и затвърдяване на уѣста у децата къмъ размѣрената стихотворна речъ. Залгалкитѣ и рими-римушкитѣ сж буквара на поезията. Младитѣ майки, които искатъ отрано да създадатъ усѣтъ къмъ художествената речъ у своитѣ деца, трѣбва да си служатъ само сж образци, които сж създадени или преработени отъ перото на детския писателъ.

П. Д.

МЕЖДУ КНИГИТЪ И СПИСАНИЯТА

ДОБРИ НЕМИРОВЪ — „Майко!“ разкази. София 1935 г. цена 30 лв.

Творческиятъ път на Д. Немировъ отъ начало и до днесъ, се движи въ рамкитѣ на осъзнатъ художественъ свѣтъ, въ който наблюдателтъ и худож-

никътъ се сливатъ въ едно, за да дадатъ точно опредѣлени, изживѣни и почувствувани табла отъ живота. Творчеството на Д. Немировъ е опрѣлѣнено отъ начало до край. Единъ отъ малкитѣ наши писатели у когото формата и идеята иматъ завършена и цѣлостна физиономия. Новата книга на Немировъ „Майко!“ бележи ново литературно завоевание на автора. Написана въ единъ сърдеченъ тонъ, бликаща поезия и чувство, книгата затрогва и увлича сж своитѣ топли и сърдечни епизоди изъ живота на малкия Гого. Голѣмата любов на автора къмъ малкия герой, е отразена въ всѣка страница. Едно топло сърдечно чувство стопля сърцето на четеца отъ първата страница до последната. „Майко!“ е написана въдъновено, сърдечно и увликателно. Препоръчваме я на нашитѣ малки читатели и на тѣхнитѣ родители.

„ИЗГРѢВЪ“ — подъ редакцията на СТ. С. СУЛТАНОВЪ. Год. V. Сливенъ. Месечно илюстрирано вестниче за деца.

Смѣло може да се каже, че „Изгрѣвъ“ е най-доброто, уредено и издържано детско вестниче отъ провинцията. Неговото излизане е една гордост за Сливенъ, предъ ония които следятъ развоја на книжнината въ провинцията. Въпрѣки техническитѣ и материални незгоди, неговия редакторъ Ст. Султановъ е далъ много трудъ за доброто му уреждане. За това достатъчно говори участието на видни наши писатели, поети и художници, които работятъ и въ най-добрѣтѣ софийски детски списания. „Изгрѣвъ“ е неложенъ като добръ провинциаленъ вестникъ за деца между писателскитѣ кръгове и детската и юношка читателска публика. Ние сърдечно сърадваме вестничето на г. Ст. Султановъ и му пожелаваме успѣхъ за да продължи и въ бждеще отпочнато културно дѣло.

Д. И.

НАРОДЕНЪ УНИВЕРСИТЕТЪ

СКАЗКА НА З. ИЗМИРЕВЪ

На 26 т. м. г-нъ З. Измиревъ държа въ „Зора“ сказка на тема-Мѣстото на бъл. народъ въ историята. Сж единъ повисенъ тонъ г. Измиревъ изложи предъ многобройната си аудитория резонитѣ и правата на бъл. народъ въ аспирациитѣ му за по-значително мѣсто въ историята; културоспособността му и неговата роля въ културната история на европейскитѣ народи. Сказчикътъ не разви темата сж академично, обективно, не обясни научно голѣмитѣ исторически събития, нито пъкъ се спре на отрицателнитѣ прояви на народния духъ, защото неговата целъ бѣше да пробуди национална гордост у слушателитѣ си, и затова сказката му имаше характеръ на въдъновена романтична и отколкото научна история.

Сказки на г. Хр. Каварналиевъ

Художникътъ г. Хр. Каварналиевъ изнесе на 28, 29 и 30 т. м. ри художествени сказки както самъ ги е озаглавилъ: Това озаглавяване само на себе си би могло да повлече споръ-какво се разбира отъ художествена сказка, но тоя споръ, както и лошо редактиранитѣ афишъ ще отнимемъ

въ тая бележка.

г. Каварналиевъ, като сказчикъ не ни задоволи. Той не познава възможноститѣ за а в ъ з п р и я т и я на публиката отъ народния университетъ. Затова въ едночасова сказка нахвърли повече отъ сто имена изъ литературния, архитектурния, живописния, скулптурния и др. животъ на Франция. Сжщото се повтори и на сказката за Италия. Слушателтъ не смогваше да проследи и запомни имената, камоли да си състави що-годе убеждение за особеноститѣ въ творчеството имъ. Ние щѣме да бждемъ доволни, ако се запознаемъ сж творчеството на единъ художникъ, но убедително, отколкото да се изброя цѣлъ поменикъ отъ имена едно отъ други по значими.

Не ни хареса и приповиен, монстоненъ говоръ на сказчика. Ако не бѣха свѣтлитѣ картина, сигурно публиката би заспаля още въ началото на сказката.

Говореното предъ публиката е изкуство не по-малко отъ рисуването на морето или въобще отъ всѣко друго изкуство. И затова, който мисли противното, вмѣсто да спечели, губи отъ обаянието, което сж много трудъ или дарование си е създавалъ, въ друга областъ.

ХРОНИКА

ПОЧИНАЛЪ е на 22 т. м. въ София. нашия съгражданин Михаил Г. Арнаудов, бивш дългогодишен гимназиален учител и директор, училищен инспектор и главен секретар на Министерския съвет и М-во на вътрешните работи. Наситът съболезнования.

ЗА ЧЛЕНЪ въ контролната комисия на Централния Занаятчийски Комитет е избран, нашия съгражданин Досю Райков — общинаря.

ПРОУЧВА се въпроса въ техническата служба при общината за павиране на нѣкои отъ улицѣ на града съ гранитни блокчета, които могат да се доставятъ отъ държав. карьера Атия при Бургасъ или отъ карьеритѣ при гара Сбо-рище.

РЕМОНТЪТЪ и разширението на Слив. минер. бани ще започнатъ още презъ зимата. Плановетѣ сж на привършване.

ОБЩНСКИТЪ комисии по оценка на сградитѣ привършватъ вече работата си. Обложното бюро, споредъ новитѣ оценки, изчислява данъка сграи и поземления такъвъ, които се обявяватъ по надлежния редъ.

ПРИВЕДЕНИ сж чрезъ окол. улъ за предаване на сливенската община отъ фонда за „Обществено подпомагане“ сумѣ: 200,000 лв. за детски трапезарии и 50,000 за нощенъ приютъ.

ОБЩНАТА засѣва частъ отъ собственитѣ си ниви съ фуражъ, за нуждитѣ на общинския добитѣкъ.

ОБЩНСКИЯТЪ съветъ, които е взелъ предъ видъ доклада на Н-ка на техн. служба при общината, е решилъ да се въведатъ и поставятъ водомѣри въ всѣко домакинство. Сега се очакватъ да постѣпятъ офертѣ за водомѣри отъ различни фирми. Предполага се на пролѣтъ да се пристѣпи къмъ инсталирането имъ.

УДОБРЕНИ сж отъ техническата властъ при общината за павиране на тротоари въ града квадратнитѣ плочи отъ твърдъ пѣсьчаникъ типъ Градешки, като ефтини, практични и дълготрайни.

ЕЛЕКТРОИНЖЕНЕРНАТА група при Б. И. А. Д. следъ като е разгледала въ нѣколко заседания закона за електрификацията, е решила:

1) Закона да претърпи коренно изменение.

2) Да се натоварятъ нови лица съ ржководство на електрификацията.

Тия решения сж били взети, поради многото повдигнати въпроси отъ повечето електр. централи въ България, между които и Сливенската кооп. „х. Дамитъръ“.

ЕЛЕКТРИЧЕСКАТА кооперация „х. Дамитъръ“ изхождайки отъ добре разбранитѣ интереси на града, още следъ създаване на закона за системната електрификация на България, е направила подобно изложение и го е изпратила въ Министерството на Благоустройството за разглеждане. Обаче до сега минис ерството не се е произресло по въпроса. Гражданството живо се интересува отъ този въпросъ и се надѣва, че новиятъ Министъръ на Благоустройството г. инж. Ганевъ, като нашъ съгражданинъ, не ще пропусне покрай общитѣ държавни въпроси, да разреши тази важна за гр. Сливенъ проблема.

СПОРЕДЪ рапорта на началника на техническата служба при общината, единъ градъ за да бжде добре водоснабденъ, трѣбва да има на всѣки жителъ 50-60 и даже повече литри вода на день. Сливенъ има 100 литри вода на жителъ за 24 ч. Повече вода отъ насъ иматъ само градоветѣ: Самоковъ 150 литри, Разградъ 165, Пазарджикъ 260 и Ямболъ, 340. Всички останали градове въ страната иматъ по-малко вода, имен но: Хасково 23 литри, Свищовъ 35, Варна 37, Габрово 50, Русе 68, София 90, Ловечъ 91 и т. н. Заключениеето отъ това, е че въ Сливенъ водата се пролива безразборно.

БЪЛГАРО-НѢМСКО културно д-во—Сливенъ извѣстява, че на 6 декемврий въ града ни ще бждатъ открити Курсове по нѣмски езикъ: за граждани, за гимназисти и прогимназисти, за начинающии и за напреднали.

Курсоветѣ ще се ржководятъ отъ г. Готфридъ Гралъ, лекторъ отъ нѣм. академия—Мюнхенъ. Ще се преподаватъ по две лекции седмично. Таксата за курса е общодостѣпна—за граждани 50 лева, а за ученици 30 лева месечно. Преподаванетоъ ще става въ зданието на Никола Загоревъ, ул. „Станционна“ № 1 срещу общината. Записвания въ Българска Търговска Банка.

Юнашки вести

Сливенъ отново центъръ на Юнашката областъ!

Състоялата се на 7 т. м. въ града конференция на юнашкитѣ два е решила Балканската Юнашка Областъ да има отново седалището си Сливенъ. Областътъ ще обхваща въ своя районъ: Бургасъ, М. Търново, Сръдецъ, Поморие, Айтосъ, Карнобатъ, Ямболъ, Елхово, Тополовградъ, Котелъ, Нова-Загора, заедно съ тѣхнитѣ околии.

Избраната областна управа се е конструирала както следва: Председателъ Андонъ Русчевъ, п. Председателъ Майоръ В. п. Ненчевъ, Областенъ главатаръ Димитъръ Роховъ, Членове: Коста Бояновъ, Юрданъ Шампионовъ, Ал. Нестровъ и Контролна комисия: Димитъръ Ивановъ, Христо Петровъ и Стефанъ Мавродиевъ, всички отъ Сливенъ.

Изъ „Сливенски юнакъ“

Гимнастическо д-во „Сливенски юнакъ“ е избрало нови управителенъ и контроленъ съветѣ, въ които влизатъ следнитѣ лица: Председателъ — Подполковникъ Бозаджиевъ, Подпредседатели—В. Захариевъ и Инж. Ст. Радусевъ, Секретаръ — Д. Гроздановъ, Касиеръ — А. Ракладжиевъ; Контр. съветъ: Председателъ—Ив. Стояновъ и членове: Ив. Боядживевъ и П. Савовъ.

Презъ 1937 год. въ Сливенъ ще се състои областенъ юнашки съборъ.

Конференцията на дружествата отъ Балканската Юнашка областъ — е решила Областния юнашки съборъ, който съюза „Юнакъ“ урежда презъ 1937 г. — да се състои въ гр. Сливенъ.

Печатница „БАЛКАНЪ“ разполага съ голѣмъ изборъ отъ **ВИЗИТНИ КАРТИ**

и модерни шрифтове за тѣхъ.

**ДЕТСКИ
ДАМСКИ
МЪЖКИ
ГАЛОШИ,
ШУШОНИ,
БОТУШКИ**

Хубавъ изборъ
Здрава стока
Износни цени

при
Шил. Василевъ
тел. 88 — срещу стѣкларитѣ.

Нашето село

С. Джиново

На 16 т. м. въ единъ бургазкки ежедневникъ се прояви едно антрафиле подписано съ псевдонима Дип. Не бихме се спрѣли на него, ако въ тази дописка не се изнасяха невѣрни работи за кооперативното движение въ района ни и специално за кооперацията въ с. Джиново. Бъ състояние сме да твърдимъ, че кооперацията въ това село е въ този моментъ е една отъ най-солиднитѣ. Трѣбва да се подчартае, че до голѣма степенъ нейниятъ честенъ и прякъ касиеръ Драгановъ има голѣмъ дѣло въ това отношение.

Борбата за неговото мѣсто и за това на магазинера е подтиквано г. Дип. къмъ тази непочетена дописка, която излага кооперацията и ржководителя ѝ. Въ с. Джиново има много добри кооператори и тѣхенъ дългъ е да разкриятъ интимнитѣ мотиви на ония лица, които разгарятъ тѣзи излишни борби въ селото. Нѣма човѣкъ безъ недостатѣци, но не е този начина за тѣхното отстранение.

Личнитѣ и случайни дрязги, както и накарненитѣ честолюбия не могатъ да подхвърлятъ на изпитание най-голѣмото дѣло на с. Джиново — Кооперацията. А тия които се борятъ за платенитѣ служби, съзнателнитѣ кооператори трѣбва да ги поставятъ на съответното мѣсто.

Приятель на кооперацията.

**ГАЛОШИ,
ШУШОНИ
и БОТУШКИ**
Трапецъ, Бата и Бакишъ
при **ЧЕРНОГОРОВЪ**

Разпространявайте

вестникъ

„Изтокъ“.

Пристигнаха въ града ни свѣтвно известнитѣ, премирани въ Берлинъ на изложението германски радио-апарати

„БЛАУПУНКТЪ“

Чуйте новитѣ имъ модели 1936 год. и тогава решете Вашия изборъ. Истински музикаленъ инструментъ. Идеаленъ, естественъ тонъ, абсолютна селективностъ, изящна солидна изработка. Свѣтлиненъ показалецъ за правилно хвашане желаната станция. Лека безшумна настройка съ познатия механизъмъ на „Блаупунктъ“ — маховикъ. Автоматично изравняване на фединга. Приемане отъ цѣлъ свѣтъ презъ всѣко време на де-нонощието, на кжси, срѣдни и дълги вълни.

Представителство сѣщо на германскитѣ радио-апарати „Шаубъ“, „Браунъ“ и на американскитѣ: „Филко“, „РСА. ВИКТОРЪ“, „ЗЕНИТЪ“, „ПИЛОТЪ“, „ДЕТРОЛА“ и **НАЙТЪ**. Винаги на складъ модели отъ всичкитѣ марки.

Български радио-апарати „СУПЕРДИНЪ“, 4 лампови, на кжси, срѣдни и дълги вълни, съ най-новитѣ октодни лампи, 3,800 лева.

Демонстации презъ всѣко време при представителя имъ за града и околията

ПАН. Г. КАМБУРОВЪ—Сливенъ.

Българо-нѣмско културно д-во- СЛИВЕНЪ

Открива на 6 декември, Петкъ 7 1/2 часа вечерътъ

КУРСОВЕ ПО НѢМСКИ ЕЗИКЪ

съ лектора Готфридъ Гралъ отъ нѣм. академия — Мюнхенъ.

Откриватъ се различни курсове: за начинающии, за напреднали, за граждани, за гимназисти, и прогимназисти.

Таксата за граждани е 50 лв., а за учащи 30 лв. месечна.

Ще се преподаватъ по две лекции седмично.

Записвания въ Българска Търговска Банка.

Сливенски Технически Участѣкъ

Обявление № 4898

Управлението на Сливенското Околийско Инженерство обявява на заинтересованитѣ, че търси подходящо помѣщение за канцелария на сжщото, за складъ на шосейни инструменти и сѣчива и строителни материали и конушна за два коня.

Заинтересованитѣ ще трѣбва да подадатъ писмени заявления, най-късно до 6 декемврий т. г. до горното управление, за да се иматъ предъ видъ отъ надлежната комисия, която ще прегледа помѣщенията и уговори наема и условията.

Наемния срокъ е отъ 1 януарий до 31 декемврий 1936 година.

Публикацията на настоящето е за смѣтка на наемодавеца.

гр. Сливенъ, 26 ноемврий 1935 година.

Сливенски околийски инженеръ: **Н. БУШЕВЪ**.

СЪДИЯ-ИЗПЪЛНИТЕЛЪ ПРИ СЛИВ. ОКОЛИЙСКИ СЪДЪ

О Б Я В Л Е Н И Е № 788/35

Подписания Стефанъ попъ Петковъ-І съдия-изпълнителъ при сливенския околийски съдъ, въ допълнение на обявлението ми подъ № 788, публикувано въ бой 267 отъ 27, XI. 1935 год. на в. „Държавенъ вестникъ“ обявявамъ, че на 13. XII. 1935 год. ще почне и на 27 декемврий 1935 год. въ 17 часа ще привърши въ канцеларията ми публичната продажна на следния недвижимъ имотъ:

1) Нива въ землището на с. Старо-село, сливенско, въ мѣстността „Узунджа Бюлюкъ“ отъ коко 75 дек. оценена за 80,000 лева;

Лозе отъ 4 дек. въ сжщото землище, въ мѣстн. „Надъ село“ оценено за 12,000 лева.

3) Нива въ сжщото землище, мѣстн. „Надъ-село“ отъ 9 дек оценена за 9,000 лева.

4) Нива въ сжщото землище, въ мѣстн. „Кьоръ-бунаръ“ отъ около 16 дек. оценена за 16,000 лева.

Имота е на Йосифъ Давидовъ Басанъ отъ с. Старо-село, сливенско, свободенъ е отъ ипотeka и ше се продава за цѣлъгъ къмъ Леополдъ Шьолеръ и сие Дюрень-Германия.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки прѣсѣственъ день и часъ за да преглеждатъ книгитѣ и да надгледатъ.

гр. Сливенъ, 30. XI. 1935 год.

Съдия-изпълнителъ: Ст. п. Петковъ.